

Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (piąta izba)

z dnia 6 września 2018 r. *

Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych i handlowych – Postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty – Rozporządzenie (WE) nr 1896/2006 – Doręczenie nakazu zapłaty wraz z pozwem o wydanie nakazu – Brak tłumaczenia pozwu o wydanie nakazu – Europejski nakaz zapłaty, którego wykonalność została stwierdzona – Wniosek o ponowne zbadanie nakazu po upływie terminu na wniesienie sprzeciwu – Doręczanie dokumentów sądowych i pozasądowych – Rozporządzenie (WE) nr 1393/2007 – Stosowanie – Artykuł 8 i załącznik II – Poinformowanie adresata o przysługującym mu prawie do odmowy przyjęcia doręczanego nieprzetłumaczonego dokumentu wszczynającego postępowanie – Brak standardowego formularza – Konsekwencje

W sprawie C-21/17

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Nejvyšší soud (sąd najwyższy, Republika Czeska) postanowieniem z dnia 30 listopada 2016 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 18 stycznia 2017 r., w postępowaniu:

Catlin Europe SE

przeciwko

O.K. Trans Praha spol. s r.o.,

TRYBUNAŁ (piąta izba),

w składzie: J.L. da Cruz Vilaça, prezes izby, E. Levits, A. Borg Barthet, M. Berger i F. Biltgen (sprawozdawca), sędziowie,

rzecznik generalny: M. Wathelet,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

rozważywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu O.K. Trans Praha spol. s r.o. przez M. Laipolda, advokát,
- w imieniu rządu greckiego przez V. Karrę, A. Dimitrakopoulou, M. Tassopoulou i E. Tsaousi, działające w charakterze pełnomocników,

* Język postępowania: czeski.

- w imieniu rządu włoskiego przez G. Palmieri, działającą w charakterze pełnomocnika, wspieraną przez G. Rocchitę, avvocato dello Stato,
- w imieniu rządu austriackiego przez C. Pesendorfer, działającą w charakterze pełnomocnika,
- w imieniu Komisji Europejskiej przez M. Šimerdovą i M. Heller, działające w charakterze pełnomocników,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 29 maja 2018 r.,

wydaje następujący

Wyrok

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni rozporządzenia (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiającego postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty (Dz.U. 2006, L 399, s. 1; sprostowanie Dz.U. 2007, L 70, s. 490), a także rozporządzenia (WE) nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczącego doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych („doręczanie dokumentów”) oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000 (Dz.U. 2007, L 324, s. 79).
- 2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy Catlin Europe SE a O.K. Trans Praha spol. s r.o. w przedmiocie postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty.

Ramy prawne

Rozporządzenie nr 1896/2006

- 3 Artykuł 7 rozporządzenia nr 1896/2006 stanowi:

„1. Pozew o wydanie europejskiego nakazu zapłaty składa się przy użyciu formularza A, określonego w załączniku I.

2. Pozew musi zawierać:

[...]

d) uzasadnienie roszczenia, w tym opis okoliczności wskazanych jako podstawa roszczenia oraz, w odpowiednich przypadkach, żądanych odsetek;

e) opis dowodów na poparcie roszczenia;

[...]”.

- 4 Artykuł 12 ust. 2 tego rozporządzenia brzmi następująco:

„Europejski nakaz zapłaty jest wydawany wraz z odpisem pozwu. [...]”.

- 5 Artykuł 16 ust. 1 i 3 tego rozporządzenia stanowi:

„1. Pozwany może wnieść do sądu wydania sprzeciw od europejskiego nakazu zapłaty [...].

2. Sprzeciw musi zostać wysłany w terminie 30 dni od doręczenia nakazu pozwanemu.

3. W sprzeciwie pozwany wskazuje, że kwestionuje roszczenie, bez konieczności precyzowania powodów”.

6 Artykuł 20 rozporządzenia nr 1896/2006, zatytułowany „Ponowne badanie w wyjątkowych przypadkach”, stanowi:

„1. Po upływie terminu określonego w art. 16 ust. 2 pozwany jest uprawniony do złożenia wniosku o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty przez właściwy sąd w państwie członkowskim wydania w przypadkach, gdy:

a) (i) nakaz zapłaty został doręczony w jeden ze sposobów przewidzianych w art. 14;

oraz

(ii) doręczenie nie nastąpiło w odpowiednim czasie umożliwiającym mu przygotowanie się do obrony, bez winy z jego strony;

lub

b) pozwany nie miał możliwości sprzeciwienia się roszczeniu z powodu siły wyższej lub z powodu nadzwyczajnych okoliczności, które były przez niego niezawinione,

pod warunkiem niezwłocznego podjęcia przez niego działań w obu przypadkach.

2. Po upływie terminu określonego w art. 16 ust. 2 pozwany jest również uprawniony do złożenia wniosku o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty przez właściwy sąd w państwie członkowskim wydania, w przypadku gdy wydanie nakazu zapłaty było w sposób oczywisty błędne w świetle wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu lub ze względu na inne wyjątkowe okoliczności.

3. Jeżeli sąd odrzuci wniosek pozwanego z tego powodu, że nie zachodzi żadna z okoliczności, o których mowa w ust. 1 i 2, uzasadniających ponowne zbadanie nakazu, europejski nakaz zapłaty pozostaje w mocy.

Jeżeli sąd uzna, że ponowne zbadanie nakazu jest uzasadnione z uwagi na jedną z przyczyn określonych w ust. 1 i 2, europejski nakaz zapłaty traci moc”.

7 Artykuł 26 wspomnianego rozporządzenia stanowi:

„Wszelkie zagadnienia proceduralne, które nie są uregulowane w niniejszym rozporządzeniu, podlegają prawu krajowemu”.

8 Noszący tytuł „Stosunek do rozporządzenia (WE) nr 1348/2000” art. 27 rozporządzenia nr 1896/2006 precyzuje:

„Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez wpływu na stosowanie rozporządzenia Rady (WE) nr 1348/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie doręczania dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych w państwach członkowskich [Dz.U. 2000, L 160, s. 37 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 19, t. 1, s. 227]”.

9 Załącznik I do rozporządzenia nr 1896/2006 zawiera formularz A, zatytułowany „Pozew o wydanie europejskiego nakazu zapłaty”.

- 10 Formularz E, za pomocą którego wydawany jest europejski nakaz zapłaty, jest zawarty w załączniku V do tego samego rozporządzenia.

Rozporządzenie nr 1393/2007

- 11 Rozporządzenie to, zgodnie z brzmieniem jego art. 1 ust. 1, stosuje się w sprawach cywilnych lub handlowych, w sytuacji gdy w celu doręczenia dokumentu sądowego lub pozasądowego konieczne jest jego przekazanie z jednego państwa członkowskiego do drugiego.

- 12 Artykuł 8 rzeczonego rozporządzenia, zatytułowany „Odmowa przyjęcia dokumentu”, stanowi:

„1. Jednostka przyjmująca informuje adresata na standardowym formularzu, zawartym w załączniku II o możliwości odmowy przyjęcia doręczanego dokumentu w momencie doręczenia lub poprzez zwrócenie go w ciągu tygodnia do jednostki przyjmującej, jeżeli nie został on sporządzony w jednym z języków określonych poniżej ani nie dołączono do niego tłumaczenia na jeden z następujących języków:

a) język, który adresat rozumie;

b) język urzędowy państwa członkowskiego, do którego adresowane są dokumenty, lub jeżeli w tym państwie członkowskim jest kilka języków urzędowych – język urzędowy lub jeden z języków urzędowych miejsca, w którym ma nastąpić doręczenie.

2. W przypadku gdy jednostka przyjmująca została powiadomiona, że adresat odmówił przyjęcia dokumentu zgodnie z ust. 1, niezwłocznie powiadamia o tym jednostkę przekazującą, przesyłając w tym celu poświadczenie określone w art. 10, i zwraca jej wniosek oraz dokumenty, które wymagają tłumaczenia.

3. Jeżeli adresat odmówił przyjęcia dokumentu zgodnie z ust. 1, rozwiązaniem takiej sytuacji może być, zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia, doręczenie adresatowi tłumaczenia dokumentu na jeden z języków określonych w ust. 1. W takim przypadku datą doręczenia jest data doręczenia dokumentu wraz z jego tłumaczeniem zgodnie z prawem państwa członkowskiego, do którego dokument jest adresowany. Jeśli jednak zgodnie z prawem państwa członkowskiego dokument należy doręczyć w pewnym określonym terminie, data, którą należy brać pod uwagę w odniesieniu do wnioskodawcy, powinna być datą doręczenia pierwotnego dokumentu, ustaloną zgodnie z art. 9 ust. 2.

4. Ustępy 1, 2 i 3 mają zastosowanie do przewidzianych w sekcji 2 sposobów przekazywania i doręczania dokumentów sądowych.

5. Do celów ust. 1 przedstawiciele dyplomatyczni lub konsularni w przypadku doręczenia zgodnie z art. 13 lub organ albo osoba w przypadku doręczenia zgodnie z art. 14 informują adresata o możliwości odmowy przyjęcia dokumentu oraz o obowiązku przesłania każdego dokumentu, którego przyjęcia odmówił, odpowiednio do takiego przedstawiciela, organu lub osoby”.

- 13 Standardowy formularz zatytułowany „Informacja o prawie adresata do odmowy przyjęcia dokumentu”, znajdujący się w załączniku II do rozporządzenia nr 1393/2007, zawiera następującą informację dla adresata aktu:

„Adresat może odmówić przyjęcia dokumentu, jeżeli nie został on sporządzony w języku, który [adresat] rozumie, ani w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych miejsca doręczenia, lub jeżeli nie dołączono do niego tłumaczenia na taki język.

Jeżeli adresat chce skorzystać z tego prawa, musi odmówić przyjęcia dokumentu w momencie jego doręczenia bezpośrednio w obecności osoby doręczającej lub odesłać dokument na niżej wskazany adres w ciągu jednego tygodnia z oświadczeniem o odmowie przyjęcia”.

- 14 Ów standardowy formularz zawiera również „oświadczenie adresata”, podpisywane przez adresata, w przypadku gdy odmawia on przyjęcia danego aktu, i ma ono następującą treść:

„Niniejszym odmawiam przyjęcia załączonego dokumentu, ponieważ nie został on sporządzony w języku, który rozumiem, ani w języku urzędowym miejsca doręczenia, ani nie dołączono do niego tłumaczenia na taki język”.

- 15 Wreszcie wspomniany formularz przewiduje w tej samej sytuacji, iż adresat powinien wskazać, które języki, spośród języków urzędowych Unii Europejskiej, zna.

- 16 Artykuł 25 rozporządzenia nr 1393/2007 stanowi:

„1. Rozporządzenie (WE) nr 1348/2000 traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

2. Odniesienia do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia [...]”.

Spór w postępowaniu głównym i pytanie prejudycjalne

- 17 Z postanowienia odsyłającego wynika, że O.K. Trans Praha, spółka prawa czeskiego, złożyła do Okresní soud Praha – západ (sądu rejonowego w Pradze – Zachód, Republika Czeska) pozew o wydanie europejskiego nakazu zapłaty przeciwko Catlin Innsbruck GmbH, spółce z siedzibą w Austrii, w której prawa wstąpiła spółka Catlin Europe z siedzibą w Kolonii (Niemcy).
- 18 Okresní soud Praha – západ (sąd rejonowy w Pradze – Zachód) uwzględnił ten pozew, wydając w dniu 1 sierpnia 2012 r. żądany europejski nakaz zapłaty.
- 19 Ów nakaz został doręczony spółce Catlin Europe w dniu 3 sierpnia 2012 r. i stał się wykonalny w dniu 3 września 2012 r.
- 20 W dniu 21 grudnia 2012 r., to jest po upływie przewidzianego w art. 16 ust. 2 rozporządzenia nr 1896/2006 terminu do wniesienia sprzeciwu, spółka Catlin Europe złożyła wniosek o ponowne zbadanie tego nakazu zapłaty na podstawie art. 20 ust. 2 tego rozporządzenia.
- 21 Na poparcie tego wniosku spółka Catlin Europe podniosła, że z naruszeniem art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 1393/2007 nie była ona poinformowana, za pomocą standardowego formularza zawartego w załączniku II do tego rozporządzenia, o przysługującym jej prawie do odmowy przyjęcia doręczanego dokumentu, w sytuacji gdy nie dołączono do niego tłumaczenia na jeden z języków wskazanych w przywołanym przepisie.
- 22 W istocie bowiem w tym przypadku odpis formularza pozwu o wydanie europejskiego nakazu zapłaty, który zgodnie z art. 12 ust. 2 rozporządzenia nr 1896/2006 był załączony do nakazu zapłaty z dnia 1 sierpnia 2012 r., został sporządzony wyłącznie w języku czeskim i nie dołączono do niego tłumaczenia na język niemiecki.
- 23 Spółka Catlin Europe uznała, że nie była w stanie zrozumieć dokumentu wszczynającego postępowanie, co stanowi w jej przekonaniu okoliczność wyjątkową w rozumieniu art. 20 ust. 2 tego rozporządzenia, uzasadniającą ponowne zbadanie nakazu na podstawie tego przepisu.

- 24 Ów wniosek o ponowne zbadanie został jednak oddalony przez Okresní soud Praha – západ (sąd rejonowy w Pradze – Zachód) postanowieniem z dnia 8 kwietnia 2013 r., które zostało utrzymane w mocy w postępowaniu apelacyjnym w dniu 17 czerwca 2013 r. przez Krajský soud v Praze (sąd okręgowy w Pradze, Republika Czeska).
- 25 Zdaniem tego sądu europejski nakaz zapłaty został należycie doręczony spółce Catlin Europe, zgodnie z wymogami art. 14 rozporządzenia nr 1896/2006. Ponadto brak informacji o prawie adresata do odmowy odbioru doręzonego dokumentu na podstawie art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 1393/2007 nie może zdaniem owego sądu prowadzić do uchylenia nakazu, ani uzasadniać jego ponownego zbadania, ponieważ rozporządzenie nr 1896/2006 nie przewiduje takiego skutku.
- 26 Spółka Catlin Europe wniosła skargę kasacyjną do Nejvyšší soud (sądu najwyższego, Republika Czeska).
- 27 Sąd ten zastanawia się, czy brak poszanowania w zawisłym przed nim sporze wymogów określonych w art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 1393/2007 może uzasadniać ponowne zbadanie europejskiego nakazu zgodnie z przepisami art. 20 rozporządzenia nr 1896/2006.
- 28 W szczególności to ostatnie rozporządzenie nie zawiera żadnych przepisów dotyczących języka, w którym pozew o wydanie europejskiego nakazu zapłaty musi zostać doręczony pozwanemu. Ponadto, w przeciwieństwie do rozporządzenia nr 1393/2007, rozporządzenie nr 1896/2006 ustanawia szczegółowe reguły oparte na wykorzystywaniu standardowych formularzy zawartych w załącznikach do niego, które muszą być wypełnione, co do zasady, za pomocą określonych wcześniej kodów cyfrowych. W związku z tym sąd odsyłający zastanawia się, czy można uznać, że uchybienie proceduralne, takie jak przywołane przez spółkę Catlin Europe, może prowadzić do naruszenia prawa do obrony.
- 29 W tych okolicznościach Nejvyšší soud (sąd najwyższy) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującym pytaniem prejudycjalnym:

„Czy art. 20 ust. 2 rozporządzenia [nr 1896/2006] należy interpretować w ten sposób, że niepowiadomienie adresata o możliwości odmowy przyjęcia doręczanych dokumentów, jak przewidziano w art. 8 ust. 1 rozporządzenia [nr 1393/2007], stanowi podstawę dla prawa pozwanego (adresata) do złożenia wniosku o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty zgodnie z art. 20 ust. 2 rozporządzenia [nr 1896/2006]?”.

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

- 30 Poprzez swoje pytanie sąd odsyłający pragnie w istocie ustalić, po pierwsze, czy rozporządzenia nr 1896/2006 i 1393/2007 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku doręczenia pozwanemu nakazu zapłaty, podczas gdy dołączony do niego pozew o wydanie nakazu zapłaty nie został sporządzony w języku, który on rozumie, ani nie dołączono do niego tłumaczenia na taki język, czego wymaga art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 1393/2007, pozwany musi zostać należycie poinformowany, za pośrednictwem standardowego formularza znajdującego się w załączniku II do rzeczzonego rozporządzenia, o przysługującym mu prawie odmowy przyjęcia spornego dokumentu. Sąd odsyłający pragnie ponadto ustalić, jakie są konsekwencje braku takiego poinformowania i w szczególności, czy takie okoliczności mogą uzasadnić wniosek o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty na podstawie art. 20 ust. 2 rozporządzenia nr 1896/2006.
- 31 Jeżeli chodzi o pierwszy aspekt przedstawionego pytania dotyczący możliwości stosowania wymogów ustanowionych w art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 1393/2007 w ramach doręczania europejskiego nakazu zapłaty pozwanemu wraz z formularzem zawierającym pozew o wydanie europejskiego nakazu zapłaty, zgodnie z wymogami rozporządzenia nr 1896/2006, należy na wstępie przypomnieć, że rozporządzenie nr 1393/2007 przewiduje wyraźnie w przywołanym art. 8 ust. 1 możliwość odmowy

przyjęcia dokumentu przez jego adresata, jeżeli nie został on sporządzony w języku, który adresat rozumie, względnie w języku urzędowym państwa członkowskiego, do którego adresowane są dokumenty, lub jeżeli w tym państwie członkowskim jest kilka języków urzędowych – języku urzędowym lub jednym z języków urzędowych miejsca, w którym ma nastąpić doręczenie, ani nie dołączono do niego tłumaczenia na taki język.

- 32 W tym kontekście Trybunał orzekał już wielokrotnie, że możliwość odmowy przyjęcia dokumentu stanowi prawo adresata dokumentu (zob. podobnie wyrok z dnia 16 września 2015 r., Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, pkt 49; postanowienie z dnia 28 kwietnia 2016 r., Alta Realitat, C-384/14, EU:C:2016:316, pkt 61; a także wyrok z dnia 2 marca 2017 r., Henderson, C-354/15, EU:C:2017:157, pkt 50).
- 33 Jak już także podkreślił Trybunał, prawo do odmowy przyjęcia doręczanego dokumentu wynika z konieczności ochrony prawa do obrony adresata tego dokumentu zgodnie z wymogami rzetelnego procesu usankcjonowanego w art. 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności podpisanej w Rzymie w dniu 4 listopada 1950 r. Chociaż głównym celem rozporządzenia nr 1393/2007 jest bowiem usprawnienie i przyspieszenie postępowań sądowych, a także zapewnienie prawidłowego administrowania wymiarem sprawiedliwości, Trybunał orzekł, że wskazane cele nie mogą zostać osiągnięte kosztem osłabienia w jakikolwiek sposób skutecznego poszanowania prawa do obrony, które przysługuje adresatom danych dokumentów (wyrok z dnia 2 marca 2017 r., Henderson, C-354/15, EU:C:2017:157, pkt 51 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 34 W związku z tym należy czuwać nie tylko nad tym, aby adresat dokumentu faktycznie otrzymał doręczany dokument, ale także nad tym, aby był w stanie z nim się zapoznać oraz rzeczywiście zrozumieć w pełni znaczenie i zakres powództwa wytoczonego przeciwko niemu za granicą, tak aby mógł skutecznie przygotować swoją obronę i dochodzić swoich praw w państwie członkowskim pochodzenia dokumentu (wyrok z dnia 2 marca 2017 r., Henderson, C-354/15, EU:C:2017:157, pkt 52 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 35 Tymczasem, aby przewidziane w art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 1393/2007 prawo do odmowy mogło skutecznie wywoływać zamierzone skutki, konieczne jest, aby adresat dokumentu został uprzednio należycie poinformowany na piśmie o istnieniu tego prawa (wyrok z dnia 2 marca 2017 r., Henderson, C-354/15, EU:C:2017:157, pkt 53 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 36 W systemie ustanowionym rozporządzeniem nr 1393/2007 informacja ta jest adresatowi przekazywana za pomocą standardowego formularza zawartego w załączniku II do tego rozporządzenia (wyrok z dnia 2 marca 2017 r., Henderson, C-354/15, EU:C:2017:157, pkt 54 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 37 W odniesieniu do znaczenia, jakie należy przyznać temu standardowemu formularzowi, Trybunał orzekł już, że rozporządzenie nr 1393/2007 nie przewiduje żadnych wyjątków od stosowania tego formularza (wyrok z dnia 2 marca 2017 r., Henderson, C-354/15, EU:C:2017:157, pkt 55 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 38 Z tych rozważań oraz z celu realizowanego przez standardowy formularz znajdujący się w załączniku II do rozporządzenia nr 1393/2007, wskazanych w pkt 35 i 36 niniejszego wyroku, należy wywnioskować, że jednostka dokonująca doręczenia jest zobowiązana, we wszystkich przypadkach i bez jakiegokolwiek swobody uznania w tym zakresie, poinformować adresata dokumentu o prawie do odmowy przyjęcia tego dokumentu, używając w tym celu każdorazowo owego standardowego formularza (wyrok z dnia 2 marca 2017 r., Henderson, C-354/15, EU:C:2017:157, pkt 56 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 39 Jeżeli chodzi o kwestię, czy przywołane powyżej względy mają zastosowanie również w kontekście stosowania rozporządzenia nr 1896/2006, należy stwierdzić, że art. 27 rzeczonoego rozporządzenia wyraźnie stanowi, że pozostaje ono bez wpływu na stosowanie rozporządzenia nr 1348/2000.

Rozporządzenie nr 1348/2000 zostało uchylone i zastąpione przez rozporządzenie nr 1393/2007 i art. 25 ust. 2 tego ostatniego rozporządzenia precyzuje, że „[w]szelkie odniesienia do uchylonego rozporządzenia [nr 1348/2000] traktuje się jako odniesienia do [rozporządzenia nr 1393/2007]”.

- 40 W związku tym nieuregulowane przez rozporządzenie nr 1896/2006 kwestie dotyczące doręczenia europejskiego nakazu zapłaty wraz z pozwem o wydanie europejskiego nakazu zapłaty należy, w odnośnym przypadku, rozstrzygać w oparciu o rozporządzenie nr 1393/2007.
- 41 Ponadto nie ma wątpliwości, że pozew o wydanie europejskiego nakazu zapłaty, który stanowi dokument wszczynający postępowanie w przedmiocie wydania europejskiego nakazu zapłaty, należy uznać za dokument w rozumieniu art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 1393/2007.
- 42 Ponadto art. 12 ust. 2 rozporządzenia nr 1896/2006 przewiduje, że europejski nakaz zapłaty jest wydawany wraz z odpisem formularza pozwu, jak również, że nakaz ten jest doręczany wraz z pozwem. W rozpatrywanej sprawie dokonano takiego właśnie podwójnego doręczenia.
- 43 Z tego wynika, że wymogi sformułowane w art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 1393/2007 znajdują zastosowanie nie tylko do doręczania samego nakazu zapłaty, lecz również do doręczania pozwu o jego wydanie. Zatem każdy z tych dwóch dokumentów należy doręczyć adresatowi w języku, który zrozumie w rozumieniu art. 8 ust. 1. W tym celu doręczeniu dokumentu musi towarzyszyć zawarty w załączniku II do owego rozporządzenia formularz informujący adresata doręczanego dokumentu o możliwości odmowy jego przyjęcia.
- 44 Sformułowany powyżej wniosek narzuca się, tym bardziej że ustanowione przez rozporządzenie nr 1896/2006 postępowanie w przedmiocie wydania europejskiego nakazu zapłaty nie ma charakteru spornego w tym sensie, że sędzia krajowy orzeka wyłącznie w oparciu o pozew wniesiony przez stronę powodową, podczas gdy pozwany nie jest w ogóle informowany o wszczęciu przeciwko niemu postępowania.
- 45 A zatem dopiero na etapie doręczenia nakazu zapłaty jego pozwany ma możliwość powzięcia o nim wiedzy oraz zapoznania się z jego treścią. Poszanowanie prawa do obrony, stanowiące cel realizowany przez art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 1393/2007, jest zatem szczególnie istotne w tym kontekście.
- 46 Okoliczność, że zgodnie z rozporządzeniem nr 1896/2006 pozew o wydanie nakazu zapłaty jest składany w formie standardowego formularza, którego model znajduje się w załączniku I do tego rozporządzenia, jest w tym kontekście bez znaczenia.
- 47 Nawet jeśli znaczna liczba pól tego formularza może zostać wypełniona za pomocą wcześniej ustalonych kodów i w związku z tym jest łatwa do zrozumienia, ponieważ objaśnienia tych kodów zostały opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* we wszystkich językach urzędowych Unii, niemniej jednak formularz ten wymaga od strony powodowej podania, co wynika z art. 7 ust. 2 lit. d) i e) rzeczonego rozporządzenia, bardziej szczegółowego przedstawienia konkretnych okoliczności wskazanych jako podstawa roszczenia oraz dowodów na poparcie pozwu. Pozwany musi móc zapoznać się z tymi elementami w języku, który rozumie tak by skutecznie i w pełni zrozumieć sens i zakres postępowania wszczętego przeciwko niemu za granicą oraz, w odpowiednim przypadku, przygotować obronę.
- 48 W świetle powyższych rozważań należy zatem uznać, że obowiązek posłużenia się w każdym wypadku standardowym formularzem znajdującym się w załączniku II do rozporządzenia nr 1393/2007 odnosi się zarówno do doręczania europejskiego nakazu zapłaty jako takiego, jak i następującego wraz z nim doręczenia pozwu o jego wydanie.

- 49 W odniesieniu do drugiego aspektu przedstawionego pytania, dotyczącego konsekwencji wynikających z nieprzebrzegania tego obowiązku, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem zaniechanie dołączenia standardowego formularza znajdującego się w załączniku II do rozporządzenia nr 1393/2007 nie może pociągać za sobą ani bezskuteczności doręczanego dokumentu, ani nieważności procedury doręczania, skoro skutek taki byłby niezgodny z celem realizowanym przez owo rozporządzenie polegającym na ustanowieniu bezpośredniego, szybkiego i skutecznego sposobu przekazywania dokumentów w sprawach cywilnych lub handlowych między państwami członkowskimi (wyrok z dnia 2 marca 2017 r., Henderson, C-354/15, EU:C:2017:157, pkt 57 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 50 Natomiast przekazanie rzeczowego standardowego formularza stanowi istotny wymóg formalny, służący do ochrony praw do obrony, które przysługują adresatowi dokumentu, dlatego też brak tego formularza powinien zostać konwalidowany zgodnie z przywołanymi przepisami rozporządzenia nr 1393/2007. W konsekwencji jednostka przyjmująca powinna zatem niezwłocznie poinformować adresata dokumentu – poprzez przekazanie mu na podstawie art. 8 ust. 1 rozporządzenia owego standardowego formularza – o prawie do odmowy przyjęcia doręczanego dokumentu (zob. podobnie wyrok z dnia 2 marca 2017 r., Henderson, C-354/15, EU:C:2017:157, pkt 58 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 51 Jednak z tych samych powodów co przywołane w pkt 39–48 niniejszego wyroku te same zasady muszą obowiązywać w drodze analogii dla doręczeń dokumentów dokonywanych w kontekście stosowania rozporządzenia nr 1896/2006.
- 52 Wynika z tego, że w sytuacji takiej jak zaistniała w postępowaniu głównym, gdy doręczeniu pozwanemu pozwu o wydanie nakazu zapłaty, sformułowanego w języku innym aniżeli wymienione w art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 1393/2007, nie towarzyszy standardowy formularz znajdujący się w załączniku II do rozporządzenia, należy konwalidować ten brak oraz brak poinformowania adresata o przysługującym mu prawie do odmowy przyjęcia dokumentu, który wynika z podobnego zaniechania, dokonując doręczenia tego formularza zainteresowanemu w jak najkrótszym terminie i zgodnie z przepisami rzeczowego rozporządzenia.
- 53 Ponadto z utrwalonego orzecznictwa Trybunału wynika, że jeżeli europejski nakaz zapłaty nie zostaje doręczony w sposób zgodny z wymogami, tak jak miało to miejsce w postępowaniu głównym, nakaz zapłaty nie staje się wykonalny, a termin do wniesienia sprzeciwu nie rozpoczyna swojego biegu (zob. podobnie wyrok z dnia 4 września 2014 r., eco cosmetics i Raiffeisenbank St. Georgen, C-119/13 i C-120/13, EU:C:2014:2144, pkt 41–43, 48).
- 54 W tych okolicznościach w rozpatrywanej sprawie nie powstaje podniesiona przez sąd odsyłający kwestia ponownego zbadania europejskiego nakazu zapłaty na podstawie art. 20 rozporządzenia nr 1896/2006.
- 55 W świetle całokształtu powyższych rozważań na przedstawione pytanie należy odpowiedzieć, że rozporządzenia nr 1896/2006 i nr 1393/2007 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku doręczenia pozwanemu nakazu zapłaty, podczas gdy dołączony do niego pozew o wydanie nakazu zapłaty nie został sporządzony w języku, który on rozumie, ani nie dołączono do niego tłumaczenia na taki język, czego wymaga art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 1393/2007, pozwany musi zostać należycie poinformowany, za pośrednictwem standardowego formularza znajdującego się w załączniku II do rzeczowego rozporządzenia, o przysługującym mu prawie odmowy przyjęcia spornego dokumentu.
- 56 W przypadku niedochowania owego wymogu formalnego konwalidacji uchybienia proceduralnego należy dokonać zgodnie z przepisami ostatniego z wymienionych rozporządzeń poprzez przekazanie zainteresowanemu standardowego formularza znajdującego się w załączniku II do wspomnianego rozporządzenia.

57 W tej sytuacji, ze względu na nieprawidłowość proceduralną mającą wpływ na doręczenie europejskiego nakazu zapłaty wraz z pozwem o jego wydanie, nakaz ten nie staje się wykonalny, a termin wyznaczony pozwanemu do wniesienia sprzeciwu nie rozpoczyna swojego biegu, tak iż art. 20 rozporządzenia nr 1896/2006 nie znajduje zastosowania.

W przedmiocie kosztów

58 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (piąta izba) orzeka, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiające postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty i rozporządzenie (WE) nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczące doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych („doręczanie dokumentów”) oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku doręczenia pozwanemu nakazu zapłaty, podczas gdy dołączony do niego pozew o wydanie nakazu zapłaty nie został sporządzony w języku, który on rozumie, ani nie dołączono do niego tłumaczenia na taki język, czego wymaga art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 1393/2007, pozwany musi zostać należycie poinformowany, za pośrednictwem standardowego formularza z załącznika II do rzeczzonego rozporządzenia, o przysługującym mu prawie odmowy przyjęcia spornego dokumentu.

W przypadku niedochowania owego wymogu formalnego konwalidacji uchybienia proceduralnego należy dokonać zgodnie z przepisami ostatniego z wymienionych rozporządzeń poprzez przekazanie zainteresowanemu standardowego formularza znajdującego się w załączniku II do rzeczzonego rozporządzenia.

W tej sytuacji, ze względu na nieprawidłowość proceduralną mającą wpływ na doręczenie europejskiego nakazu zapłaty wraz z pozwem o jego wydanie, nakaz ten nie staje się wykonalny, a termin wyznaczony pozwanemu do wniesienia sprzeciwu nie rozpoczyna swojego biegu, tak iż art. 20 rozporządzenia nr 1896/2006 nie znajduje zastosowania.

Podpisy